

Aniołowie

Po upływie szabat, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby umarli. Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzyjecie. Oto, co wam powiedziałem». Pośpiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegły oznajmić to Jego uczniom (Mt 28, 1-8).

Katechizm Kościoła Katolickiego

328 Istnienie istot duchowych, niecielesnych, które Pismo święte nazywa zazwyczaj aniołami, jest prawdą wiary. Świadek Pisma świętego jest tak oczywisty, jak jedynomyślność Tradycji.

329 Święty Augustyn mówi na ich temat: "«Anioł» oznacza funkcję, nie naturę. Pytasz, jak nazywa się ta natura? – Duch. pytasz o funkcję? – Anioł. Przez to, czym jest, jest duchem, a przez to, co wypełnia, jest aniołem" (Św. Augustyn, *Enarratio in Psalmos*, 103, 1,15: PL 37, 1348-49). W całym swoim bycie aniołowie są sługami i wysłannikami Boga. Ponieważ zawsze kontemplują "oblicze Ojca... który jest w niebie" (Mt 18, 10), są wykonawcami Jego rozkazów, "by słuchać głosu Jego słowa" (Ps 103, 20).

330 Jako stworzenia czysto duchowe aniołowie posiadają rozum i wolę: są stworzeniami osobowymi (Por. Pius XII, enc. *Humani generis*: DS 3891) i nieśmiertelnymi (Por. Łk 20, 36), przewyższając doskonałością wszystkie stworzenia widzialne. Świadczy o tym blask ich chwały (Por. Dn 10, 9-12).

331 Chrystus stanowi centrum świata anielskiego. Aniołowie należą do Niego: "Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim..." (Mt 25, 31). Należą do Niego, ponieważ zostali stworzeni przez Niego i dla Niego: "Bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, czy Trony, czy Panowania, czy Zwierzchności, czy Władze. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone" (Kol 1, 16). W jeszcze większym stopniu należą do Niego, ponieważ uczynił ich posłańcami swojego zamysłu zbawienia: "Czyż nie są oni wszyscy duchami przeznaczonymi do usług, posyłanymi na pomoc tym, którzy mają posiąć zbawienie?" (Hbr 1, 14).

332 Aniołowie są obecni od chwili stworzenia (Por. Hi 38, 7), gdzie są nazwani "synami Bożymi". i w ciągu całej historii zbawienia, zwiastując z daleka i z bliska to zbawienie oraz służąc wypełnieniu zamysłu Bożego. Oto niektóre przykłady: zamykają raj ziemski (Por. Rdz 3, 24), chronią Lota (Por. Rdz 19), ratują Hagar i jej dziecko (Por. Rdz 21, 17), powstrzymują rękę Abrahama (Por. Rdz 22, 11), pośredniczą w przekazywaniu Prawa (Por. Dz 7, 53), prowadzą lud Boży (Por. Wj 23, 20-23), zwiastują narodziny (Por. Sdz 13) i powołania (Por. Sdz 6, 11-24; Iz 6, 6), towarzyszą prorokom (Por. 1 Krl 19, 5). Wreszcie anioł Gabriel zwiastuje narodzenie Poprzednika oraz narodzenie samego Jezusa (Por. Łk 1,11. 26).

333 Życie Słowa Wcielonego, od Wcielenia do Wniebowstąpienia, jest otoczone adoracją i służbą aniołów. Gdy Bóg "wprowadza Pierworodnego na świat, mówi: Niech Mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży" (Hbr 1, 6). Ich śpiew uwielbienia przy narodzeniu Chrystusa nie przestał rozbrzmiewać w uwielbieniu Kościoła: "Chwała Bogu..." (Łk 2,14). Aniołowie strzegą Jezusa w dzieciństwie (Por. Mt 1, 20; 2, 13. 19), służą Mu na pustyni (Por. Mk 1, 13; Mt 4, 11), umacniają Go w agonii (Por. Łk 22, 43) i mogliby ocalić Go z ręki nieprzyjaciół (Por. Mt 26, 53), jak kiedyś Izraela (Por. 2 Mch 10, 29-30; 11, 8). Aniołowie także "ewangelizują", głosząc Dobrą Nowinę Wcielenia (Por. Łk 2, 10. 8-14) i Zmartwychwstania Chrystusa (Por. Mk 16, 5-7). Będą obecni w czasie powrotu Chrystusa, który zapowiadają (Por. Dz 1, 10-11), służąc Mu podczas sądu (Por. Mt 13, 41; 24, 31; Łk 12, 8-9).

334 W taki sam sposób całe życie Kościoła korzysta z tajemniczej i potężnej pomocy aniołów (Por. Dz 5, 18-20; 8, 26-29; 10, 3-8; 12, 6-11; 27, 23-25).

335 W liturgii Kościół łączy się z aniołami, by uwielbiać trzykrotnie świętego Boga (Mszał Rzymski, Sanctus); przywołuje ich obecność (w liturgii pogrzebowej w pieśni *In paradisum deducant te angeli...* – "Niech aniołowie zawiodą cię do raju..." lub w "Hymnie cherubinów" w liturgii bizantyjskiej); czci szczególnie pamięć niektórych aniołów (św. Michała, św. Gabriela, św. Rafała, Aniołów Stróżów).

336 Życie ludzkie od dzieciństwa (Por. Mt 18, 10) aż do zgonu (Por. Łk 16, 22) jest otoczone opieką (Por. Ps 34, 8; 91, 10-13) i wstawiennictwem (Por. Hi 33, 23-24; Za 1, 12; Tb 12, 12) aniołów. "Każdy wierny ma u swego boku anioła jako opiekuna i stróża, by prowadził go do życia" (Św. Bazyli Wielki, *Adversus Eunomium*, 3, 1: PG 29, 656 B). Już na ziemi życie chrześcijańskie uczestniczy – przez wiarę – w błogosławionej wspólnocie aniołów i ludzi, zjednoczonych w Bogu.

Polecenia:

1. Przedstaw wygląd i rolę anioła opisanego w Mt 28, 1-8.
2. Omów temat natury i funkcji aniołów według KKK.
3. Na podstawie fragmentu KKK przedstaw rolę aniołów w Starym Testamencie.
4. Na podstawie fragmentu KKK przedstaw rolę aniołów w Nowym Testamencie.
5. Rozwiń myśl, że już na ziemi wierni uczestniczą we wspólnocie aniołów i ludzi zjednoczonych w Bogu.